Pregaria.cat

Entrada

Ara que pots

Al començament d'aquesta setmana, val la pena reflexionar uns moments sobre el que vius, ara que pots. Mira, jo estic al llit, i experimento que em resta poc futur. El mal em va guanyant. No saps com t'agraeixo que m'hagis vingut a veure. Sí, ets molt especial per a mi; ja ho saps. Jo marxaré, és llei natural, sàvia llei natural, però tu, ara que pots.....

Aquestes i algunes altres més emotives eren les paraules que li deia l'avi al Joan, el seu net.Mentre sortia de l'hospital no es treia del cap: ARA QUE POTS !!. El Joan es deia sincerament:Però que és el que puc ara? Puc... sí, puc viure intensament. L'avi està al llit quasi immòbil i jo en canvi puc caminar, puc córrer, puc omplir el dia de tantes coses, puc estimar, puc interessar-me per la gent.... saber, opinar, lluitar, afegir-me als indignats, treballar, fer nous amics, estimar al meu país.... sí, puc.Però... hi ha quelcom que se m'escapa.

Experimento un nus a l'estomac. Em manca alguna cosa.....ah! sí... per molt que pugui, sincerament, no sé que vull. La nostra vida, el nostre temps són limitats. No valorem el que significa un dia més, una setmana més, un any més. Quin tresor més valuós és viure.Comença una nova setmana. Fa poques hores que hem deixat el dissabte i el diumenge. Els havíem esperat perquè la setmana passada la calor començava el seu procés ascendent i molts sentien el neguit d'un cansament difuminat. Ens esperen uns quants dies, una setmana.

ARA QUE POTS. Però que és el que vull ? Potser anar tirant, omplir de la forma que sigui un temps que no és teu, perquè està marcat per obligacions, contractes, horaris..?Reflexiona uns moments. Per molt lligat que et sentis, en el teu interior restes tu, condicionat per fora i lliure per dintre. O és que potser no ets lliure per dins? Déu, ajuda'm a créixer en llibertat interior, a saber què vull de debò, què vull de la setmana que comença. Desitjo tant una pauta que em faci ser útil!, aportar algunes coses positives a la societat, superar el que ja tenen programat sobre mi, i anar esdevenint com el meu avi. Ell a l'hospital és un home de cor alliberat i jo al carrer estic encara cercant què vull fer aquesta setmana, de dilluns divendres. No miro lluny, ja ho veus, cinc dies. Déu, si us plau, tant a prop meu !!

Jesús Renau sj